

TAX ALERT

Przedłużenie terminu rozliczenia podatku CIT
Interpretacja ogólna dotycząca rozliczenia leasingu
Interpretacja ogólna dotycząca cesji wierzytelności w ramach umowy faktoringu
Nowe wzory niektórych deklaracji podatkowych składanych przez płatników
Podatek od świadczeń na rzecz pracowników

11.03.2021 r.

PRZEDŁUŻENIE TERMINU ROZLICZENIA PODATKU CIT

Ministerstwo Finansów poinformowało, że do uzgodnień zewnętrznych trafił projekt rozporządzenia wydłużającego termin rozliczenia rocznego CIT przed podatników podatku dochodowego od osób prawnych.

Z opublikowanego w Rządowym Centrum Legislacji projektu wynika, że przedłużeniu do 30 czerwca 2021 r. ulega termin na:

- ✓ złożenie zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (straty poniesionej) w roku podatkowym, który zakończył się w okresie od 1 grudnia 2020 r. do 28 lutego 2021 r.,
- ✓ wpłaty podatku należnego wykazanego w zeznaniu, o którym mowa w pkt 1, albo różnicy między podatkiem należnym od dochodu wykazanego w tym zeznaniu a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy CIT.

Analogiczne przepisy znalazły się w procedowanej w parlamencie nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym oraz innych ustaw, jednak jak wyjaśniło Ministerstwo nie ma gwarancji, iż prace legislacyjne zakończą się przed 31 marca 2021 r. – czyli pierwotnym terminem dla rozliczenia podatku CIT. Rozporządzenie, w którym zostaną zawarte identyczne rozwiązania jak we wskazanej ustawie ma zapewnić podatnikom możliwość skorzystania z tego rozwiązania.

Z odroczenia skorzystają też spółki, które zdecydowały się na estoński CIT i ich pierwszy rok podatkowy w nowej formule rozpoczyna się od 1 stycznia do 1 marca 2021 r.

INTERPRETACJA OGÓLNA DOTYCZĄCA ROZLICZENIA LEASINGU

15 lutego 2021 r. Minister Finansów wydał interpretację ogólną (sygn. DD6.8202.4.2020) w sprawie zakresu dopuszczalnej modyfikacji postanowień umowy leasingu oraz ustalenia wysokości przychodu po stronie finansującego w przypadku sprzedaży przedmiotu leasingu w trakcie trwania umowy na rzecz osoby trzeciej.

Minister Finansów przedstawił listę modyfikacji, które w kontekście przepisów ustaw o podatkach dochodowych (PIT/CIT) nie powodują naruszenia warunków uznania danej umowy za leasing operacyjny bądź finansowy. Wyjaśniono, że modyfikacje umowy leasingu mogą dotyczyć w szczególności zmiany harmonogramu płatności poprzez:

- obniżenie wartości wymagalnych rat leasingowych wskutek wydłużenia okresu trwania umowy,
- zwiększenie wartości wymagalnych rat leasingowych wskutek skrócenia okresu trwania umowy (jednak na okres nie krótszy niż 40 proc. normatywnego okresu amortyzacji danego przedmiotu leasingu),
- zawieszenie przez określony okres płatności rat,
- obniżenie przez określony okres płatności rat,
- wydłużenie okresu trwania i obniżenie wartości wymagalnych rat leasingowych, przy jednoczesnym zawieszeniu przez określony okres płatności rat oraz zwiększenie/zmniejszenie wysokości rat leasingowych po upływie danego okresu (o wartość niespłaconej przez dany okres części kapitałowej rat leasingowych).

Wyjaśniono, że jeżeli wymienione modyfikacje (w tym dotyczące harmonogramu płatności) nie powodują naruszenia warunków uznania danej umowy za leasing (operacyjny lub finansowy) nie wpływają również na późniejsze stosowanie przez finansującego art. 17c albo art. 17g ustawy o CIT (art. 23c albo art. 23g ustawy o PIT) – w odniesieniu do transakcji sprzedaży na rzecz korzystającego przedmiotu umowy leasingu po jej zakończeniu.

Jednocześnie wskazano, iż niedopuszczalna jest taka zmiana warunków umowy, która prowadziłaby do przekształcenia umowy leasingu jednego rodzaju w drugi (zmiana kwalifikacji umowy) – obligatoryjnie musi bowiem zachodzić ciągłość strony dokonującej amortyzacji podatkowej środka trwałego, stanowiącego przedmiot leasingu.

Minister Finansów ponadto odniósł się do sytuacji, w której zmiana treści umowy leasingu wiąże się ze zmianą stron umowy w drodze cesji lub wstąpienia w stosunek leasingu. W tym przypadku, jak zaznaczono, zmianą „innych postanowień umowy” jest wyłącznie taka, w rezultacie której umowa przestałaby spełniać warunki uznania jej za umowę leasingu dla celów podatkowych. Tym samym istotne z punktu cywilistycznego zmiany takie jak np. ustanowione zabezpieczenia do umowy leasingu, nie wpływają na klasyfikację leasingu dla celów podatkowych (a więc nie są zmianami „innych postanowień umowy”, o których mowa w art. 17a pkt 2 ustawy o CIT i art. 23a pkt 2 ustawy o PIT).

Na koniec poruszono kwestię ustalenia wysokości przychodu finansującego w razie sprzedaży przedmiotu leasingu na rzecz osoby trzeciej, w trakcie trwania umowy. Minister wskazał, że „*przychodem finansującego jest wartość wyrażona w cenie określonej w umowie, z jednoczesnym zastrzeżeniem, że jeśli cena sprzedaży będzie na poziomie wartości kapitału niespłaconego przez korzystającego, należy przyjąć, że jest ona zgodna z wartością rynkową*”.

INTERPRETACJA OGÓLNA DOTYCZĄCA CESJI WIERZYTELNOŚCI W RAMACH UMOWY FAKTORINGU

W kolejnej interpretacji ogólnej z dnia 15 lutego 2021 r. (sygn. DD5.8201.11.2020) Minister Finansów omówił zasady ustalania wysokości kosztów uzyskania przychodu w przypadku zbycia wierzytelności w ramach umowy faktoringu (zarówno dla celów CIT jak i PIT).

Podstawowym praktycznym problemem w przypadku cesji wierzytelności dokonanej w ramach umowy faktoringu było już same zaklasyfikowanie tej transakcji, tj. [czy faktoring należy traktować jako kontynuację pierwotnej transakcji sprzedaży towarów/świadczenia usługi, czy też jako odrębne zdarzenie gospodarcze](#). W konsekwencji zaś, czy faktoring skutkuje u faktoranta (firmie korzystającej z usługi faktoringu) powstaniem przychodu (odrębnie od przychodu z tytułu [sprzedaży towarów/świadczenia usług](#)).

Jak wyjaśnił Minister Finansów, odpłatne zbycie wierzytelności stanowi **odrębną od sprzedaży towarów lub usług operację gospodarczą**, wywołującą po stronie zbywcy wierzytelności skutki podatkowe w postaci wystąpienia przychodu oraz kosztów uzyskania przychodu.

Wskazane podejście wydaje się słuszne, jednak może rodzić kolejne wątpliwości. Dotyczą one zasad rozpoznania kosztów uzyskania przychodu ze zbycia wierzytelności, gdyż zgodnie z treścią art. 16 ust.1 pkt 39 ustawy o CIT (analogicznie art. 23 ust.1 pkt 34 ustawy o PIT) straty z tytułu odpłatnego zbycia wierzytelności, z wyjątkiem wierzytelności lub jej części, które uprzednio zostały zarachowane jako przychód należny i do wysokości uprzednio zarachowanej jako przychód należny - [nie stanowią kosztów uzyskania przychodów](#). Organy podatkowe często dokonywały interpretacji tego przepisu w taki sposób, że kosztem podatkowym przy zbyciu wierzytelności mogła być wyłącznie wartość zarachowanego uprzednio przychodu należnego. Co w tym aspekcie kluczowe, przychody należne ujmowane są w wartościach **netto**, natomiast wartość zbywanej wierzytelności (stanowiąca następnie przychód korzystającego z faktoringu) [ustalana była w wyższej wartości](#) – **brutto**. Wynikiem tego było często powstawanie „dodatkowego” – gospodarczo nierealnego – dochodu do opodatkowania po stronie podmiotu zbywającego wierzytelność.

Jak wyjaśniono w treści ww. interpretacji ogólnej, przepisy należy interpretować w taki sposób, że prawidłowe jest rozpoznanie kosztu podatkowego w wartości brutto zbywanej wierzytelności, jednak z zastrzeżeniem, że w sytuacji w której strata powstała przy zbyciu wierzytelności stanowić będzie ujemną różnicę pomiędzy wartością „brutto” wierzytelności a kwotą przychodu z tytułu zbycia (cesji) tej wierzytelności, **będzie większa niż przychód należny**, wówczas konieczne będzie pomniejszenie kosztów uzyskania przychodu.

Kolejna wątpliwość, którą rozwił Minister Finansów, dotyczy możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania **przychodu wynagrodzenia zapłaconego na rzecz faktora**. MF potwierdził, że podmiot korzystający z usług faktoringu jest uprawniony do rozpoznania kosztów podatkowych z tytułu uiszczenia wynagrodzenia na rzecz faktora – również w sytuacji, w której jest ono regulowane w formie potrącenia przez faktora od kwoty wypłacanej faktorantowi.

NOWE WZORY NIEKTÓRYCH DEKLARACJI PODATKOWYCH SKŁADANYCH PRZEZ PŁATNIKÓW

Jak zakomunikowało Ministerstwo Finansów, podpisane zostało nowe rozporządzenie zmieniające rozporządzenie z 9 grudnia 2019 r. w sprawie określenia niektórych wzorów oświadczeń, deklaracji i informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych. Przepisy określają nowe wzory deklaracji składanych przez płatników podatku PIT.

Rozporządzenie określa nowe wzory deklaracji składanych przez płatników podatku PIT, tj. PIT-4R i PIT-8AR, które dotyczą podatków pobranych w 2021 r.

Jak wyjaśniono, zmiany we wzorach ww. deklaracji pozwolą płatnikom wskazać miesiąc (miesiące) roku 2021, w których skorzystali oni z przesunięcia terminu przekazania pobranego podatku. Obecnie, z takiej prolongaty, niektórzy płatnicy już korzystają w stosunku do zaliczek na podatek lub zryczałtowanego podatku pobranych w styczniu 2021 r.

Zmiany w formularzach PIT to konsekwencja rozporządzenia w sprawie przedłużenia terminu przekazania przez niektórych płatników zaliczek na podatek dochodowy i zryczałtowanego podatku pobranych od dochodów (przychodów) podatników w styczniu 2021 r. Na jego mocy niektórzy płatnicy mogą skorzystać z przesunięcia terminu na przekazanie zaliczek na podatek do 20 sierpnia 2021 r.

PODATEK OD ŚWIADCZEŃ NA RZECZ PRACOWNIKÓW

W interpretacji z dnia 2 marca 2021 r. Dyrektor Krajowej Interpretacji Skarbowej uznał po raz kolejny, iż obdarowywanie pracowników przez pracodawcę prezentami stanowiącymi formę gratulacji bądź uhonorowania ważnych okazji w ich życiu, które nie mają związku z wykonywaną pracą czy jej rezultatami, co do zasady [podlega opodatkowaniu podatkiem od spadków i darowizn](#). Dlatego też na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o PIT, wartość wręczanych pracownikom przez pracodawcę prezentów z okazji ważnego zdarzenia w życiu pracowników (np. z okazji ślubu lub narodzin dziecka), [nie stanowi dla pracowników przychodu ze stosunku pracy opodatkowanego PIT](#).

KIS kontynuuje tym samym dotychczasową praktykę organów podatkowych w tym zakresie prezentowaną. W najnowszej interpretacji, organ uznając stanowisko wnioskodawcy za prawidłowe, podkreślił, że w art. 2 ustawy o PIT przewidziane zostały sytuacje, w których uzyskanie korzyści majątkowej mieszczącej się w definicji przychodu nie spowoduje powstania obowiązku podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych. Wśród wskazanych w tym przepisie w ust. 1 pkt 3 wyłączeń wymienione zostały przychody podlegające przepisom ustawy o podatku od spadków i darowizn. Rolą wskazanego przepisu jest zapobieżenie sytuacji, w której to samo przysporzenie majątkowe powodowałoby powstanie obowiązku podatkowego w dwóch podatkach, czego skutkiem byłoby podwójne opodatkowanie tego samego przysporzenia majątkowego.

Podarunki dla pracowników – jako darowizny - korzystają według organów podatkowych z ww. wyłączenia, co ma swoje praktyczne skutki. Z perspektywy pracodawcy (płatnika), taki przyjęcie oznacza, iż z tytułu ww. świadczeń na rzecz pracowników nie ciąży na nim obowiązki płatnika związane z obliczeniem, pobraniem i odprowadzeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, o których mowa w art. 31 ustawy o PIT (obowiązek podatkowy w tym przypadku ciąży na pracowniku).

Dodatkowo należy na względzie, że ustawodawca wyłączył z kosztów uzyskania przychodów wszelkiego rodzaju [darowizny i ofiary](#) (art. 16 ust. 1 pkt 14 ustawy o CIT). Jeżeli zatem uznamy w ślad za stanowiskiem organów podatkowych, że przekazanie pracownikom prezentów z tytułu wydarzeń okolicznościowych (np. z okazji ślubu, narodzin dziecka, urodzin, imienin) jest darowizną, to zgodnie z ustawą o podatku od spadków i darowizn [zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych na zakup ww. prezentów nie będzie możliwe](#) (tak np. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 14 marca 2019 r., nr 0111-KDIB2-1.4010.8.2019.3.JK).

KONTAKT

Adam Trawiński

Doradca podatkowy

Associate Partner

mob.: + 48 602 580 553

E-mail: adam.trawinski@uhy-pl.com

Arkadiusz Juzwa

Doradca podatkowy

Senior Manager

mob.: +48 664 407 349

E-mail: arkadiusz.juzwa@uhy-pl.com

Tomasz Moszczyński

Doradca podatkowy

Manager

mob.: +48 698 093 468

E-mail: tomasz.moszczynski@uhy-pl.com

UHY ECA Tax & Law Trawiński, Tobolska-Grela Sp. k.

ul. Połczyńska 31A
01-377 Warszawa
TEL. +48 22 633 03 00 EMAIL

BIURO@UHY-PL.COM

www.uhy-pl.com

UHY ECA Tax & Law Trawiński, Tobolska-Grela Sp. k. jest członkiem Urbach Hacker Young International Limited, brytyjskiej spółki UHY – międzynarodowej sieci prawnie niezależnych firm audytorskich i konsultingowych. UHY jest nazwą firmową sieci UHY International. Usługi tutaj opisane są świadczone przez Firmę, a nie przez UHY lub inną firmę członkowską sieci UHY. Ani UHY, ani żaden z członków sieci UHY nie ponoszą odpowiedzialności za usługi świadczone przez inne firmy członkowskie.

© 2021 UHY ECA

